

О, душо благородна!  
Горка бѣ твоята смръть;  
Но тя не бѣ безплодна:  
Идеята свободна  
Въскръсна този пѣть.

И колко йощ' безбройни  
Момци въ тозъ бунтъ свирѣхъ,  
На тазъ идея войны,  
Распалени, достойни,  
Изгубихме катъ тебъ!

А ази? Азъ ослабнахъ,  
Свѣтътъ ми домилъ,  
Азъ сабята не грабнахъ.  
И катъ герой не паднахъ  
На бойното поле.

Останахъ да живѣхъ  
Безъ полза на свѣта,  
Полѣка да гаснѣхъ,  
И съ гусла си да пѣхъ  
Народната бѣда.

—

О, Каблишковъ загина!  
Загина гордо ти;  
Огъня ти застина,  
Земята съ тебъ зарина  
Надѣжди най-свети!

2 Юний 1876.

## ПАСТИРЪТЪ.

(На погъ Т-евъ)

Ти можеше миренъ, спокоенъ да бждешъ  
До тамъ да не мислишъ, далечъ да не сѣдишъ,  
Коравъ и безчувственъ къмъ чужда бѣда,  
Съсъ каменно сърдце и съ ледна душа;  
Ти можешъ вмѣсто да бранишъ народа.